

32000L0031

L 178/1

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

17.7.2000

**SMERNICA 2000/31/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
z 8. júna 2000**

**o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä
o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva
a najmä na články 47 odst. 2, 55 a 95,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Európska únia sa snaží vytvoriť ešte užšie väzby medzi štátmi a ľuďmi Európy, aby zabezpečila hospodársky a spoločenský pokrok; v súlade s článkom 14 odst. 2 zmluvy predstavuje vnútorný trh priestor bez vnútorných hraníc, v ktorom je zabezpečený voľný pohyb tovaru, služieb a sloboda podnikania (pozn.: právo začať a vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť a zriaďovať a prevádzkovať podnikateľské jednotky); rozvoj služieb informačnej spoločnosti v oblasti bez vnútorných hraníc je veľmi dôležitý pre odstránenie bariér, ktoré rozdeľujú európske národy.
- (2) Rozvoj elektronického obchodu v rámci informačnej spoločnosti ponúka značné príležitosti na zamestnanie v spoločenstve, najmä v malých a stredných podnikoch, a bude stimulovať hospodársky rast a investície európskych spoločností do inovácií a taktiež zlepšenie konkurencieschopnosti európskeho priemyslu za predpokladu, že každý bude mať prístup k internetu.

- (3) Právo spoločenstva a vlastnosti právneho poriadku spoločenstva sú životne dôležitými prvkami, ktoré umožňujú občanom a prevádzkovateľom v Európe, aby plne využili možnosti, ktoré poskytuje elektronický obchod, bez ohľadu na hranice; účelom tejto smernice je preto zabezpečiť vysokú úroveň právnej integrácie spoločenstva, s cieľom vytvoriť skutočnú oblasť bez vnútorných hraníc pre služby informačnej spoločnosti.

- (4) Je dôležité zabezpečiť, aby elektronický obchod mohol v plnej miere využívať výhody vnútorného trhu a aby sa preto dosiahla vysoká úroveň integrácie spoločenstva, ako v prípade smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom a správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania ⁽⁴⁾.

- (5) Rozvoju služieb informačnej spoločnosti v rámci spoločenstva bráni celý rad právnych prekážok riadneho fungovania vnútorného trhu, ktoré pôsobia, že uplatňovanie slobody podnikania a slobody poskytovania služieb je menej atraktívne; tieto prekážky vznikajú kvôli rozdielom vo vnútroštátnych právnych predpisoch a právnej neistote vyplývajúcej z vnútroštátnych pravidiel, ktoré sa uplatňujú na takéto služby; ak nebude existovať koordinácia a nedôjde k úpravám vnútroštátnych právnych predpisov v príslušných oblastiach, tieto prekážky by sa mohli stať opodstatnenými v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev; právna neistota existuje ohľadom rozsahu v akom môžu členské štáty kontrolovať služby pochádzajúce z iného členského štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 30, 5.2.1999, s. 4.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 169, 16.6.1999, s. 36.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 6. mája 1999 (Ú. v. ES C 279, 1.10.1999, s. 389), spoločná pozícia Rady z 28. februára 2000 (Ú. v. ES C 128, 8.5.2000, s. 32) a rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 4. mája 2000 (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23. Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES (Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60).

- (6) V zmysle cieľov spoločenstva, ustanovených v článkoch 43 a 49 zmluvy a v sekundárnom práve spoločenstva, by mali byť tieto prekážky odstránené koordináciou určitých vnútroštátnych zákonov a objasnením určitých právnych pojmov na úrovni spoločenstva v rozsahu potrebnom pre riadne fungovanie vnútorného trhu; pri zaoberaní sa určitými špecifickými vecami, ktoré spôsobujú problémy na vnútornom trhu, je táto smernica plne v súlade s potrebou rešpektovať zásadu subsidiarity, ktorá je ustanovená v článku 5 zmluvy.
- (7) S cieľom zabezpečiť právnu istotu a dôveru zákazníkov musí táto smernica ustanoviť jasný a všeobecný rámec, ktorý by sa vzťahoval na určité právne aspekty elektronického obchodu na vnútornom trhu.
- (8) Cieľom tejto smernice je vytvoriť právny rámec na zabezpečenie voľného pohybu služieb informačnej spoločnosti medzi členskými štátmi a nie harmonizovať oblasť trestného práva ako takého.
- (9) Voľný pohyb služieb informačnej spoločnosti môže v mnohých prípadoch byť zvláštnym odrazom všeobecnejšej zásady práva spoločenstva, konkrétne slobody prejavu, ktorá je zakotvená v článku 10 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý ratifikovali všetky členské štáty; z toho dôvodu smernice, ktoré sa vzťahujú na poskytovanie služieb informačnej spoločnosti, musia zabezpečovať, že táto činnosť sa môže vykonávať slobodne v zmysle uvedeného článku, s výnimkou obmedzení ustanovených v odseku 2 zmieneneho článku a článku 46 odst. 1 zmluvy; táto smernica nemá v úmysle ovplyvňovať základné vnútroštátne predpisy a zásady týkajúce sa slobody prejavu.
- (10) V súlade so zásadou proporcionality sú opatrenia ustanovené v tejto smernici striktne obmedzené na minimum potrebné na dosiahnutie cieľa riadneho fungovania vnútorného trhu; ak je potrebné konanie na úrovni spoločenstva a s cieľom zabezpečiť oblasť, ktorá je skutočne bez vnútorných hraníc, čo sa týka elektronického obchodu, musí táto smernica zabezpečiť vysokú úroveň ochrany cieľov všeobecného záujmu a ochrany zdravia obyvateľstva; podľa článku 152 zmluvy je ochrana zdravia obyvateľstva nevyhnutnou súčasťou ostatných politík spoločenstva.
- (11) Táto smernica nemá dopad na najmä úroveň ochrany zdravia obyvateľstva a záujmov spotrebiteľov, ktoré sú ustanovené v aktoch spoločenstva; okrem iných smerníc

predstavujú smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nepoctivých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľov vzhľadom na zmluvy na diaľku⁽²⁾ životne dôležitý prvok ochrany spotrebiteľov v zmluvných veciach; tieto smernice sa taktiež uplatňujú v celom rozsahu na služby informačnej spoločnosti; tie isté právne predpisy spoločenstva, ktoré sú v plnom rozsahu uplatniteľné na služby informačnej spoločnosti, patria aj smernica Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 týkajúca sa klamlivej a porovnávajúcej reklamy⁽³⁾; smernica Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 pre aproximáciu zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa spotrebiteľského úveru⁽⁴⁾, smernica Rady 93/22/EHS z 10. mája 1993 o investičných službách v oblasti cenných papierov⁽⁵⁾, smernica Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o zájazdovom cestovaní, prázdninových programoch a turistických zájazdoch⁽⁶⁾, smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES zo 16. februára 1998 o spotrebiteľskej výrobe pri uvádzaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľom⁽⁷⁾, smernica Rady 92/59/EHS z 29. júna 1992 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov⁽⁸⁾, smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/47/ES z 26. októbra 1994 o ochrane kupujúcich v súvislosti s určitými aspektami zmlúv týkajúcich sa kúpy práva na používanie nehnuteľného majetku na určitý čas v roku⁽⁹⁾, smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES z 19. mája 1998 o súdnych nariadeniach na ochranu záujmov spotrebiteľov⁽¹⁰⁾, smernica Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa zodpovednosti za chybné výrobky⁽¹¹⁾, smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebiteľského tovaru a s ním súvisiacich záruk⁽¹²⁾, budúca smernica Európskeho parlamentu a Rady týkajúca sa distančného marketingu spotrebiteľských finančných služieb a smernica Rady 92/28/EHS z 31. marca 1992 o reklame na zdravotníckej výroby⁽¹³⁾; táto smernica by nemala mať dopad

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 250, 19.9.1984, s. 17. Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/55/ES (Ú. v. ES L 290, 23.10.1997, s. 18).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 42, 12.2.1987, s. 48. Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES (Ú. v. ES L 101, 1.4.1998, s. 17).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27. Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/9/ES (Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 80, 18.3.1998, s. 27.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 24.

⁽⁹⁾ Ú. v. ES L 280, 29.10.1994, s. 83.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 51. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 1999/44/ES (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁽¹¹⁾ Ú. v. ES L 210, 7.8.1985, s. 29. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 1999/34/ES (Ú. v. ES L 141, 4.6.1999, s. 20).

⁽¹²⁾ Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12.

⁽¹³⁾ Ú. v. ES L 113, 30.4.1992, s. 13.

- na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 98/43/ES zo 6. júla 1998 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú reklamy a sponzorovania tabakových výrobkov⁽¹⁾, ktorá bola prijatá v rámci vnútorného trhu, alebo na smernice o ochrane zdravia obyvateľstva; táto smernica dopĺňa požiadavky na informácie ustanovené vo vyššie uvedených smerniciach a najmä v smernici 97/7/ES.
- (12) Z rozsahu tejto smernice je potrebné vylúčiť určité činnosti z dôvodu, že podľa zmluvy alebo existujúcich sekundárnych právnych predpisov nemôže byť v tejto oblasti v tomto štádiu zaručená sloboda poskytovania služieb; vylúčeniu týchto činností nebránia žiadne nástroje, ktoré by sa mohli ukázať byť nevyhnutné pre riadne fungovanie vnútorného trhu; z rozsahu tejto smernice sa musia vylúčiť dane, najmä daň z pridanej hodnoty, ktorá je zavedená na veľký počet služieb, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.
- (13) Táto smernica nemá za cieľ ustanoviť pravidlá o finančných povinnostiach, ani si neprivlastňuje vypracovanie nástrojov spoločenstva týkajúcich sa finančných aspektov elektronického obchodu.
- (14) Ochranu jednotlivcov v súvislosti so spracovaním osobných údajov upravuje výlučne smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane jednotlivcov v súvislosti so spracovaním osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov⁽²⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/66/ES z 15. decembra 1997 týkajúca sa spracovania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore telekomunikácií⁽³⁾, ktoré sú v plnom rozsahu uplatniteľné aj na služby informačnej spoločnosti; tieto smernice už ustanovili právny rámec spoločenstva v oblasti osobných údajov a preto nie je potrebné sa v tejto smernici touto problematikou zaoberať s cieľom zabezpečiť hladké fungovanie vnútorného trhu, najmä voľného pohybu osobných údajov medzi členskými štátmi; vykonávanie a uplatňovanie tejto smernice by mali byť plne v súlade so zásadami súvisiacimi s ochranou osobných údajov, najmä čo sa týka nevyžiadanej komerčnej komunikácie a zodpovednosti sprostredkovateľov; táto smernica nemôže brániť anonymnému používaniu otvorených sietí, ako napríklad internetu.
- (15) Zachovanie dôvernosti komunikácie (poskytnutých informácií) zaručuje článok 5 smernice 97/66/ES; v súlade s touto smernicou musia členské štáty zakázať všetky druhy odpočúvania alebo dohľadu nad takouto komunikáciou inými, ako sú odosielatelia alebo príjemcovia, s výnimkou prípadov, keď je to povolené podľa zákona.
- (16) Vylúčenie hráčskych aktivít z rozsahu uplatňovania tejto smernice sa vzťahuje len na hazardné hry, lotérie a stávkové transakcie, ktoré zahŕňajú sázky a stávky v peňažnej hodnote; nevzťahuje sa to na propagačné súťaže alebo hry, ktorých cieľom je podporovať predaj tovaru alebo služieb a pri ktorých úhrady, ak vzniknú, slúžia len na získanie propagovaného tovaru alebo služieb.
- (17) Definícia služieb informačnej spoločnosti už existuje v práve spoločenstva v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorá ustanovuje postup pre poskytovanie informácií v oblasti technických noriem a predpisov a o pravidlách pre služby informačnej spoločnosti⁽⁴⁾ a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/84/ES z 20. novembra 1998 o právnej ochrane služieb na základe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu⁽⁵⁾; táto definícia sa vzťahuje na každú službu, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu na diaľku prostredníctvom elektronického zariadenia na spracovanie (vrátane digitálnej kompresie) a záznam údajov a na individuálnu žiadosť príjemcu služby; na služby, ktoré sú uvedené v smernom zozname prílohy V smernice 98/34/ES a ktoré nezahŕňajú spracovanie a záznam údajov, sa táto definícia nevzťahuje.
- (18) Služby informačnej spoločnosti zahŕňajú celú škálu ekonomických činností, ku ktorým dochádza on-line; tieto služby môžu pozostávať najmä z predaja tovaru on-line; nepatria sem činnosti ako je dodávka tovaru alebo poskytovanie služieb off-line; služby informačnej spoločnosti nie sú výlučne obmedzené na služby, ktoré vedú k vzniku zmluvného vzťahu on-line, ale sa rozširujú aj na služby, ktoré nie sú platené ich príjemcami, pokiaľ predstavujú ekonomickú činnosť, ako sú napríklad služby poskytujúce on-line informácie alebo komerčnú komunikáciu alebo tie, ktoré poskytujú nástroje umožňujúce vyhľadávanie, prístup a získavanie údajov; služby informačnej spoločnosti taktiež zahŕňajú služby pozostávajúce z prenosu informácií prostredníctvom komunikačnej siete, v poskytovaní prístupu do komunikačnej siete alebo v ukladaní informácií poskytnutých príjemcom služby na hosťovskom počítači; televízne vysielanie v zmysle smernice EHS/89/552 a rozhlasové vysielanie nie sú službami informačnej spoločnosti, pretože nie sú poskytované na žiadosť jednotlivca; naproti tomu služby, ktoré sú prenášané z bodu do bodu, ako napríklad video na požiadanie alebo poskytovanie komerčnej komunikácie prostredníctvom elektronickej pošty sú službami informačnej spoločnosti; použitie elektronickej pošty alebo rovnocennej individuálnej komunikácie, napríklad fyzickými osobami, ktoré konajú mimo svojho obchodu, podnikania alebo povolania, vrátane ich využitia na uzatváranie zmlúv medzi takými osobami, nie je službou informačnej spoločnosti; zmluvný vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom nie

(1) Ú. v. ES L 213, 30.7.1998, s. 9.

(2) Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) Ú. v. ES L 24, 30.1.1998, s. 1.

(4) Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 98/48/ES (Ú. v. ES L 217, 5.8.1998, s. 18).

(5) Ú. v. ES L 320, 28.11.1998, s. 54.

je službou informačnej spoločnosti; činnosti, ktoré kvôli svojej povahe nemôžu byť vykonávané na diaľku a elektronicky, ako napríklad zákonný audit účtov spoločnosti alebo lekárske poradenstvo, ktoré si vyžaduje fyzické vyšetrenie pacienta, nie sú službami informačnej spoločnosti.

(19) Miesto, kde má poskytovateľ služby sídlo, by malo byť určené v súlade s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej pojem sídlo zahŕňa skutočné sústavné vykonávanie ekonomickej činnosti prostredníctvom stálej prevádzky na neurčitú dobu; táto požiadavka je taktiež splnená, ak je spoločnosť založená na dobu určitú; miestom prevádzky spoločnosti poskytujúcej služby prostredníctvom webstránky na internete, nie je miesto, kde sa nachádza technológia podporujúca webstránku alebo miesto, na ktorom je webstránka prístupná, ale miesto, kde spoločnosť vykonáva svoju obchodnú činnosť; v prípadoch, kedy má poskytovateľ niekoľko miest prevádzok, je dôležité určiť, z ktorého miesta prevádzky sa príslušná služba poskytuje; v prípade, keď je ťažké určiť, z ktorého z niekoľkých miest prevádzok sa daná služba poskytuje, je to miesto, kde má poskytovateľ centrum činností súvisiacich s touto konkrétnou službou.

(20) Definícia „prijemca služby“ sa vzťahuje na všetky druhy využívania služieb informačnej spoločnosti, ako osobami, ktoré poskytujú informácie na otvorených sieťach, ako je napríklad internet, alebo osobami, ktoré hľadajú informácie na internete zo súkromných alebo pracovných dôvodov.

(21) Rozsah koordinovaného poľa je bez dopadu na budúcu harmonizáciu spoločnosti týkajúcu sa služieb informačnej spoločnosti a na budúce právne predpisy, ktoré sa prijímajú na vnútroštátnej úrovni v súlade s právom spoločnosti; koordinovaná oblasť zahŕňa len požiadavky týkajúce sa on-line činností, ako sú on-line informácie, on-line reklama, on-line nakupovanie, on-line uzatváranie zmlúv a netýka sa právnych požiadaviek členských štátov, ktoré sa týkajú priamo tovaru, ako sú bezpečnostné normy, povinnosti označovať tovar alebo zodpovednosti za tovar, alebo požiadaviek členských štátov týkajúcich sa dodávky alebo prepravy tovaru, vrátane distribúcie zdravotníckych výrobkov; koordinovaná oblasť nezahŕňa uplatňovanie práv verejných orgánov na prednostné získanie určitého tovaru, ako napríklad umeleckých diel.

(22) Dohľad nad službami informačnej spoločnosti by sa mal vykonávať u zdroja tejto činnosti, s cieľom zabezpečiť efektívnu ochranu cieľov verejného záujmu; za týmto účelom

je potrebné zabezpečiť, aby príslušný orgán poskytoval takúto ochranu nie len pre občanov svojej krajiny, ale pre všetkých občanov spoločenstva; s cieľom zlepšiť vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi je nevyhnutné jasne stanoviť zodpovednosť na strane členského štátu, kde služba vzniká; okrem toho, za účelom efektívneho zabezpečenia slobody poskytovania služieb a právnej istoty pre dodávateľov a príjemcov služieb, takéto služby informačnej spoločnosti by mali v zásade podliehať zákonom toho členského štátu, v ktorom má poskytovateľ služby sídlo.

(23) Táto smernica nemá za cieľ ustanovovať dodatočné pravidlá medzinárodného práva súkromného týkajúceho sa kolízie zákonov, ani sa nezaobera právomocou súdov; ustanovenia o uplatniteľnom práve navrhnuté podľa pravidiel medzinárodného práva súkromného nesmú obmedzovať slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti, ktorá je ustanovená v tejto smernici.

(24) V súvislosti s touto smernicou, bez ohľadu na pravidlo o kontrole pri zdroji služieb informačnej spoločnosti, je podľa podmienok ustanovených v tejto smernici povolené, aby členské štáty prijali opatrenia na obmedzenie voľného pohybu služieb informačnej spoločnosti.

(25) Národné súdy, vrátane civilných súdov, ktoré prerokovávajú spory súkromného práva, môžu prijať opatrenia, ktoré umožnia obmedzenie slobody poskytovania služieb informačnej spoločnosti v súlade s podmienkami ustanovenými v tejto smernici.

(26) Členské štáty môžu v súlade s podmienkami ustanovenými v tejto smernici uplatňovať svoje vnútroštátne pravidlá trestného práva a trestného konania s cieľom prijať všetky vyšetrovacie a ďalšie opatrenia potrebné na odhalenie a trestné stíhanie trestných činov, bez toho, aby bolo potrebné oznamovať takéto opatrenia Komisii.

(27) Táto smernica spolu s budúcou smernicou Európskeho parlamentu a Rady, ktorá sa bude týkať distančného marketingu spotrebiteľských finančných služieb, prispieva k vytvoreniu právneho rámca pre poskytovanie finančných služieb on-line; táto smernica si neprivlastňuje prednostné právo na budúce podnety v oblasti finančných služieb, najmä čo sa týka harmonizácie pravidiel správania sa v tejto oblasti; možnosť ustanovená v tejto smernici, aby členské štáty mohli za určitých okolností obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti s cieľom chrániť spotrebiteľa, sa taktiež vzťahuje na opatrenia v oblasti finančných služieb, najmä na opatrenia zamerané na ochranu investorov.

- (28) Povinnosť členských štátov nepodmieňovať prístup k činnosti poskytovateľa služieb informačnej spoločnosti predchádzajúcim oprávnením sa netýka poštových služieb, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločnosti a zlepšení kvality služieb⁽¹⁾ pozostávajúcich z fyzického doručovania správ vytlačených z elektronickej pošty a nemá vplyv na dobrovoľné akreditačné systémy, najmä pre poskytovateľov služieb overovania elektronických podpisov.
- (29) Komerčná komunikácia je nevyhnutná pre financovanie služieb informačnej spoločnosti a pre rozvoj veľkého množstva nových bezplatných služieb; v záujme ochrany spotrebiteľov a poctivého obchodovania musí komerčná komunikácia, vrátane zliav, propagačných ponúk a propagačných súťaží alebo hier, spĺňať celý rad požiadaviek na transparentnosť; tieto požiadavky nemajú dopad na smernicu 97/7/ES; táto smernica by nemala ovplyvniť existujúce smernice o komerčnej komunikácii, najmä smernicu 98/43/ES.
- (30) Zasielanie nevyžiadaných komerčných oznámení elektronickou poštou by mohlo byť pre spotrebiteľov a poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti nežiadúce a môže narušiť hladké fungovanie interaktívnych sietí; táto smernica sa nezaobera otázkou súhlasu príjemcu určitých foriem nevyžiadaných komerčných informácií, ale zaoberala sa ňou už najmä smernice 97/7/ES a 97/66/ES; v členských štátoch, ktoré povolujú zasielanie nevyžiadaných komerčných oznámení elektronickou poštou, by sa malo podporovať a uľahčovať zavádzanie vhodných podnetov prenikania tohto odvetvia na trh; okrem toho je nevyhnutné, aby boli nevyžiadané komerčné oznámenia v každom prípade jasne identifikovateľné ako také, aby bolo možné zlepšiť transparentnosť a uľahčiť fungovanie podnetov v tomto odvetví; nevyžiadané komerčné informácie elektronickou poštou by nemali príjemcovi spôsobovať dodatočné náklady za komunikáciu.
- (31) Členské štáty, ktoré povolia zasielanie nevyžiadaných komerčných informácií elektronickou poštou bez predchádzajúceho súhlasu príjemcu prostredníctvom poskytovateľov služieb, ktorí majú sídlo na ich území, musia zabezpečiť, aby poskytovatelia služieb pravidelne kontrolovali a rešpektovali registre „opt-out“, v ktorých sa môžu zaregistrovať fyzické osoby, ktoré si neželajú dostávať takéto obchodné oznámenia.
- (32) S cieľom odstrániť bariéry rozvoja cezhraničných služieb v rámci spoločenstva, ktoré by členovia regulovaných profesií mohli ponúkať na internete, je potrebné, aby bolo na úrovni spoločenstva zabezpečené dodržiavanie predpisov týkajúcich sa určitej profesie zameraných najmä na ochranu spotrebiteľov alebo zdravie obyvateľstva; spracovacie poriadky na úrovni spoločenstva by boli najlepším prostriedkom na určenie pravidiel profesionálnej etiky uplatniteľnej na komerčnú komunikáciu; malo by sa podporovať vypracovávanie alebo, kde je to vhodné, úprava takýchto pravidiel bez toho, aby bola dotknutá autonómia profesijných inštitúcií a združení.
- (33) Táto smernica dopĺňa právo spoločenstva a vnútroštátne právo týkajúce sa regulovaných profesií, ktoré udržiavajú ucelený súbor pravidiel uplatniteľných v tejto oblasti.
- (34) Každý členský štát má zmeniť alebo doplniť svoje právne predpisy obsahujúce požiadavky a najmä požiadavky čo sa týka formy, ktoré by pravdepodobne mohli obmedzovať využívanie zmlúv v elektronickej podobe; preskúmanie právnych predpisov, ktorá si vyžaduje takúto úpravu, by malo byť systematické a malo by sa vzťahovať na všetky potrebné štádiá a akty zmluvného procesu, vrátane zaregistrovania zmluvy; výsledkom takejto zmeny a doplnenia by malo byť to, aby boli elektronicke uzatvorené zmluvy aj funkčné; právnym účinkom elektronicke podpisov sa zaoberá smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci spoločenstva pre elektronicke podpisy⁽²⁾; potvrdenie prijatia poskytovateľom služby môže mať podobu poskytnutia on-line služby, ktorá bola zaplatená.
- (35) Táto smernica nemá vplyv na možnosť členských štátov ponechať alebo ustanoviť všeobecné alebo špecifické právne požiadavky pre zmluvy, ktoré môžu byť plnené elektronicke, najmä požiadaviek týkajúcich sa bezpečných elektronicke podpisov.
- (36) Členské štáty môžu ponechať obmedzenia týkajúce sa používania elektronicke zmlúv pokiaľ ide o zmluvy, ktoré si podľa práva vyžadujú zaangažovanosť súdov, verejných orgánov alebo profesií výkonu verejných právomocí; táto možnosť sa taktiež vzťahuje na zmluvy, ktoré si vyžadujú zaangažovanosť súdov, verejných orgánov alebo profesií výkonu verejných právomocí, aby boli účinné čo sa týka tretích strán, ako aj zmlúv, ktoré si vyžadujú osvedčenie alebo potvrdenie notárom.
- (37) Povinnosť členských štátov odstrániť prekážky používania elektronicke zmlúv sa týka len prekážok vyplývajúcich z právnych požiadaviek a nie praktických prekážok vyplývajúcich z nemožnosti využívať v určitých prípadoch elektronicke prostriedky.

(1) Ú. v. ES L 15, 21.1.1998, s. 14.

(2) Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12.

- (38) Povinnosť členských štátov odstrániť prekážky používania elektronických zmlúv sa má vykonať v súlade s právnymi požiadavkami pre zmluvy, ktoré sú ustanovené v práve spoločenstva.
- (39) Výnimky z ustanovení týkajúcich sa zmlúv uzatvorených výlučne elektronickou poštou alebo prostredníctvom rovnocennej individuálnej komunikácie ustanovenej v tejto smernici ohľadne informácií, ktoré sa majú poskytovať a ohľadom zadávania objednávok, by nemalo mať za následok umožnenie obchádzania týchto ustanovení poskytovateľmi služieb informačnej spoločnosti.
- (40) Ako existujúce, tak aj vznikajúce rozdiely právnych predpisov členských štátov a judikatúry týkajúcej sa zodpovednosti poskytovateľov služieb, ktorí pôsobia ako sprostredkovatelia, bránia hladkému fungovaniu vnútorného trhu, najmä tým, že narušujú rozvoj cezhraničných služieb a spôsobujú narušenie hospodárskej súťaže; poskytovatelia služieb majú povinnosť konať tak, aby za určitých okolností predchádzali vzniku alebo ukončili nezákonné činnosti; táto smernica by mala vytvoriť vhodný základ pre rozvoj rýchleho a spoľahlivého postupu pre odstránenie a znemožnenie prístupu k nezákonným informáciám; takýto mechanizmus by mal byť vyvinutý na základe dobrovoľných dohôd medzi príslušnými zmluvnými stranami a členské štáty by ho mali podporovať; je v záujme zúčastnených strán, aby v procese poskytovania služieb informačnej spoločnosti prijali a dodržiavali takéto postupy; ustanovenia tejto smernice týkajúce sa zodpovednosti by nemali brániť rozvoju a efektívnej prevádzke, rôznymi zainteresovanými stranami, technických systémov ochrany a identifikácie a technického dohľadu nad nástrojmi, ktoré umožňuje digitálna technológia v rámci obmedzení ustanovených v smerniciach 95/46/ES a 97/66/ES.
- (41) Táto smernica nastoľuje rovnováhu medzi rôznymi záujmami, ktoré sú v stávke, a ustanovuje zásady, na ktorých môžu spočívať dohody a normy tohto odvetvia.
- (42) Výnimky zo zodpovednosti ustanovené v tejto smernici sa vzťahujú len na prípady, kde činnosť poskytovateľa služieb informačnej spoločnosti je obmedzená na technický proces prevádzky a poskytovania prístupu ku komunikačnej sieti, prostredníctvom ktorej sa prenášajú alebo dočasne uchovávajú informácie sprístupnené tretím stranám s jediným účelom, zabezpečiť, aby bol prenos efektívnejší, táto činnosť má výlučne technickú, automatickú a pasívnu povahu, ktorá znamená, že poskytovateľ služieb informačnej spoločnosti nemá ani nepozná, ani nemá kontrolu nad informáciami, ktoré sú prenášané alebo uchovávané.
- (43) Poskytovateľ služieb môže využiť výnimky pre „púhy kanál“ alebo pre „zaznamenávanie informácií v pamäti“, ak nie je žiadnym spôsobom zainteresovaný na prenose informácií; to si okrem iného vyžaduje, aby nemodifikoval informácie, ktoré prenáša; táto požiadavka sa nevzťahuje na manipuláciu technickej povahy, ku ktorej dochádza počas prenosu, pretože sa tým nemení integrita prenášaných informácií.
- (44) Poskytovateľ služieb, ktorý úmyselne spolupracuje s jedným z príjemcov svojich služieb, s cieľom vykonávať nezákonnú činnosť, koná nad rámec svojich činností „púheho kanála“ alebo „zaznamenávania informácií v pamäti“ a preto nemôže využiť výhody v podobe výnimiek ustanovených pre tieto činnosti.
- (45) Obmedzenia zodpovednosti sprostredkovateľov - poskytovateľov služieb, ktoré sú ustanovené v tejto smernici, nemajú vplyv na možnosť vydávať príkazy rôznych druhov; takéto príkazy môžu mať najmä podobu nariadení súdov alebo správnych orgánov, ktoré požadujú ukončenie alebo predchádzanie akémukoľvek porušeniu, vrátane odstránenia nezákonných informácií alebo znemožnenia prístupu k nim.
- (46) Ak chce poskytovateľ služby informačnej služby, ktorá pozostáva z uchovávaní informácií, využiť výhody vyplývajúce z obmedzenia zodpovednosti, musí po skutočnom dozvedení sa o nezákonných činnostiach alebo po ich uvedomení si rýchlo konať, aby príslušné informácie odstránil alebo znemožnil prístup k nim; odstránenie alebo znemožnenie prístupu sa musí urobiť pri súčasnom dodržaní zásady slobody prejavu alebo postupov ustanovených za týmto účelom na národnej úrovni; táto smernica nemá vplyv na možnosť členských štátov ustanoviť špecifické požiadavky, ktoré musia byť splnené ešte pred odstránením informácií alebo pred znemožnením prístupu k nim.
- (47) Členské štáty nemôžu uložiť povinnosť monitorovať poskytovateľov služieb len v súvislosti s povinnosťou všeobecnej povahy; to sa netýka povinností monitorovať v špecifickom prípade a najmä to nemá vplyv na nariadenia vnútroštátnych orgánov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.
- (48) Táto smernica nemá žiadny vplyv na možnosť členských štátov požadovať od poskytovateľov služieb, ktorí ukládajú informácie poskytnuté príjemcami ich služieb na hosťiteľských počítačoch, aby uplatňovali povinnosti týkajúce sa starostlivosti, ktorú je možné od nich odôvodnene očakávať a ktoré sú špecifikované vnútroštátnym právom, s cieľom odhaľovať a predchádzať určitým druhom nezákonných činností.
- (49) členské štáty a Komisia sú nabádané, aby vypracovali spravovacie poriadky; to nemôže mať negatívny vplyv na dobrovoľnú povahu takýchto spravovacích poriadkov a možnosť pre zainteresované strany, aby sa slobodne rozhodli, či budú takéto spravovacie poriadky dodržiavať.

- (50) Je dôležité, aby navrhovaná smernica o harmonizácii určitých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti a táto smernica nadobudli účinnosť približne v rovnakom časovom merítku s cieľom vytvoriť jasný rámec pravidiel týkajúcich sa otázky zodpovednosti sprostredkovateľov za porušenie autorských práv a s nimi súvisiacich práv na úrovni spoločenstva.
- (51) Každý členský štát by mal byť povinný v prípade potreby zmeniť a doplniť právne predpisy, ktoré by mohli brániť využívaniu právneho rámca pre mimosúdne urovanie sporov prostredníctvom elektronických kanálov; výsledkom takejto zmeny alebo doplnenia musí byť skutočné a efektívne fungovanie takýchto právnych rámcov, aké je možné podľa zákona a v praxi, dokonca aj cez hranice štátov.
- (52) Efektívne uplatňovanie slobôd vnútorného trhu si vyžaduje, aby mali obeť zaručený prístup k prostriedkom na urovanie sporov; škoda, ktorá by mohla vzniknúť v súvislosti so službami informačnej spoločnosti, je charakteristická ako svojou rýchlosťou, tak svojim geografickým rozsahom; vzhľadom na túto špecifickú povahu a potrebu zabezpečiť, aby vnútroštátne orgány neohrozili vzájomnú dôveru, ktorú by mali mať navzájom voči sebe, táto smernica vyžaduje od členských štátov, aby zabezpečili, aby boli k dispozícii vhodné súdne konania; členské štáty by mali preskúmať potrebu poskytovať prístup k súdnym konaniam prostredníctvom vhodných elektronických prostriedkov.
- (53) Smernica 98/27/ES, ktorá je uplatniteľná na služby informačnej spoločnosti, poskytuje mechanizmus vzťahujúci sa na konania o súdny príkaz zameraný na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov; tento mechanizmus prispieje k voľnému pohybu služieb informačnej spoločnosti zabezpečením vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov.
- (54) Sankcie ustanovené v tejto smernici platia bez dopadu na všetky ostatné sankcie alebo opravné prostriedky ustanovené podľa vnútroštátneho práva; členské štáty nie sú povinné stanoviť trestné sankcie za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice.
- (55) Táto smernica nemá vplyv na právo uplatniteľné na zmluvné záväzky týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv; preto táto smernica nemôže mať za následok zbavenie spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú záväzné predpisy právneho systému členského štátu, v ktorom má obyčklé bydlisko, ktoré sa týkajú zmluvných záväzkov.
- (56) Čo sa týka výnimky obsiahnutej v tejto smernici ohľadom zmluvných záväzkov, ktoré sa týkajú zmlúv uzatvorených spotrebiteľmi, tieto záväzky by mali byť vykladané tak, ako keby obsahovali informácie o hlavných prvkoch obsahu zmluvy, vrátane práv spotrebiteľa, ktoré majú rozhodujúci vplyv na rozhodovanie ohľadom uzatvorenia zmluvy.
- (57) Súdny dvor zhodne rozhodol o tom, že členský štát si ponecháva právo, prijať opatrenia proti poskytovateľovi služieb, ktorý má sídlo v inom členskom štáte, ale smeruje väčšinu svojej činnosti na územie prvého členského štátu, ak voľba miesta podnikania bola urobená s cieľom obchádzať právne predpisy, ktoré by sa uplatňovali na poskytovateľa, ak by mal sídlo podnikania na území prvého členského štátu.
- (58) Táto smernica sa nevzťahuje na služby poskytované poskytovateľmi služieb, ktorí majú sídlo v tretej krajine; vzhľadom na globálne rozmery elektronického obchodu by však bolo vhodné zabezpečiť, aby pravidlá spoločenstva boli v súlade s medzinárodnými pravidlami; táto smernica nemá dopad na výsledky diskusií v rámci medzinárodných organizácií (okrem iných WTO, OECD, Uncitral) o právnych otázkach.
- (59) Napriek globálnej povahe elektronickej komunikácie je nevyhnutná koordinácia vnútroštátnych regulačných opatrení na úrovni Európskej únie, s cieľom vyvarovať sa rozdeleniu vnútorného trhu a ustanovenia vhodného európskeho regulačného rámca; takáto koordinácia by mala taktiež prispieť k vytvoreniu spoločnej a silnejšej rokovacej pozície na medzinárodných fórach.
- (60) S cieľom umožniť ničím nerušený rozvoj elektronického obchodu, musí byť právny rámec jasný a jednoduchý, predvídateľný a v súlade s pravidlami uplatniteľnými na medzinárodnej úrovni, aby nemal nepriaznivý vplyv na konkurencieschopnosť európskeho priemyslu, alebo aby nebránil inovácii v tomto sektore.
- (61) Ak má trh skutočne fungovať elektronickým spôsobom v kontexte globalizácie, musia sa Európska únia a hlavné neeurópske oblasti navzájom poradiť, aby ich zákony a postupy boli navzájom zosúladené.
- (62) V oblasti elektronického obchodu by sa mala posilniť spolupráca s tretími krajinami, najmä so žiadateľskými krajinami o vstup do EÚ, rozvojovými krajinami a ostatnými obchodnými partnermi Európskej únie.

- (63) Prijatie tejto smernice nebude brániť členským štátom v tom, aby zohľadnili rôzne sociálne, spoločenské a kultúrne aspekty, ktoré sú späté s príchodom informačnej spoločnosti; najmä by nemala brániť opatreniam, ktoré by mohli členské štáty prijať v súlade s právom spoločenstva, na dosiahnutie sociálnych, kultúrnych a demokratických cieľov, berúc do úvahy ich jazykovú rozmanitosť, národné a regionálne špecifiká, ako aj ich kultúrne dedičstvo a na zabezpečenie a udržanie verejného prístupu k čo najväčšej novej škále služieb informačnej spoločnosti; v každom prípade, má rozvoj informačnej spoločnosti zabezpečiť, aby občania spoločenstva mohli mať prístup ku kultúrnemu európskemu dedičstvu poskytovanému v elektronickom prostredí.
- (64) Elektronická komunikácia ponúka členským štátom vynikajúci prostriedok na poskytovanie verejnoprávnych služieb v kultúrnej, vzdelávacej a jazykovej oblasti.
- (65) Rada vo svojej rezolúcii z 19. januára 1999 o spotrebiteľskej dimenzii informačnej spoločnosti ⁽¹⁾ zdôrazňuje, že ochrana spotrebiteľov v tejto oblasti si zasluhuje zvláštnu pozornosť; Komisia preskúma v akom rozsahu existujúce pravidlá na ochranu spotrebiteľa neposkytujú dostatočnú ochranu v kontexte informačnej spoločnosti a zistí, kde je to potrebné, nedostatky týchto právnych predpisov a tých otázok, ktoré by si mohli vyžadovať ďalšie dodatočné opatrenia; v prípade potreby by Komisia mala urobiť dodatočné zvláštne návrhy na vyriešenie tých nedostatkov, ktoré by boli zistené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Cieľ a rozsah

1. Táto smernica sa snaží prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu zabezpečením voľného pohybu služieb informačnej spoločnosti medzi členskými štátmi.

2. Táto smernica harmonizuje, v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľa uvedeného v odseku 1, určité vnútroštátne

ustanovenia o službách informačnej spoločnosti týkajúce sa vnútorného trhu, sídla poskytovateľov služieb, komerčných oznámení, elektronických zmlúv, zodpovednosti sprostredkovateľov, spravovacích poriadkov, mimosúdneho riešenia sporov a spolupráce medzi členskými štátmi.

3. Táto smernica dopĺňa právo spoločenstva uplatniteľné na služby informačnej spoločnosti bez toho, aby bola dotknutá najmä úroveň ochrany zdravia obyvateľstva a záujmov spotrebiteľa, ktoré sú ustanovené v aktoch spoločenstva a vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorá ich vykonáva, pokiaľ to neobmedzuje slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti.

4. Táto smernica neustanovuje dodatočné pravidlá medzinárodného práva súkromného, ani sa nezaoberá súdnou právomocou.

5. Dohovor sa nevzťahuje na:

- (a) daňovú oblasť;
- (b) otázky týkajúce sa služieb informačnej spoločnosti, na ktoré sa vzťahujú smernice 95/46/ES a 97/66/ES;
- (c) otázky týkajúce sa dohôd alebo praxe, ktorú upravuje právo proti obmedzovaniu hospodárskej súťaže;
- (d) nasledujúce činnosti služieb informačnej spoločnosti:
 - činnosť notárov alebo rovnocenných profesií v takom rozsahu, v akom zahŕňajú priamu a špecifickú súvislosť s vykonávaním verejných právomocí,
 - zastupovanie klienta a obhajoba jeho záujmov pred súdmi,
 - hrácke činnosti, ktoré zahŕňajú stávky v peňažnej hodnote pri hazardných hrách, vrátane lotérií a sázkových transakcií.

6. Táto smernica nemá vplyv na opatrenia prijaté na úrovni spoločenstva alebo na národnej úrovni, v súvislosti s právom spoločenstva, s cieľom podporovať kultúrnu a jazykovú rozmanitosť a zabezpečiť ochranu plurality.

Článok 2

Definície

Na účely tejto smernice majú nasledujúce výrazy uvedený význam:

- (a) „služby informačnej spoločnosti“: služby v zmysle článku 1 odst. 2 smernice 98/34/ES, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 98/48/ES;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 23, 28.1.1999, s. 1.

- (b) „poskytovateľ služieb“: každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje služby informačnej spoločnosti;
- (c) „zriadený poskytovateľ služieb“: poskytovateľ služieb, ktorý efektívne vykonáva ekonomickú činnosť a používa stále miesto podnikania počas neurčitej doby. Prítomnosť a používanie technických prostriedkov a technológií potrebných na poskytovanie služby samo o sebe nepredstavuje sídlo podnikateľa;
- (d) „príjemca služby“: právnická alebo fyzická osoba, ktorá na účely svojej odbornej činnosti alebo inak využíva službu informačnej spoločnosti, najmä za účelom vyhľadávania alebo prístupňovania informácií;
- (e) „spotrebiteľ“: každá fyzická osoba, ktorá koná za účelom, ktorý mimo rámca jej obchodu, podnikania alebo profesie;
- (f) „komerčná komunikácia“: každá forma komunikácie určená priamo alebo nepriamo na propagáciu tovaru, služieb alebo imidžu spoločnosti, organizácie alebo osoby, ktorá vykonáva komerčnú, priemyselnú alebo umeleckú činnosť alebo vykonáva regulované povolanie. Nasledujúce formy samy o sebe nepredstavujú komerčnú komunikáciu:
- informácie umožňujúce priamy prístup k činnosti spoločnosti, organizácie alebo osobe, najmä názov domény alebo adresa elektronickej pošty,
 - oznámenia týkajúce sa tovaru, služieb alebo imidžu spoločnosti, organizácie alebo osoby zostavené nezávisle, najmä ak nie sú za finančnú úhradu;
- (g) „regulovaná profesia“: každá profesia buď v zmysle článku 1 písm. d) smernice Rady 89/48/EHS z 21. decembra 1988 o všeobecnom systéme uznávania diplomov vyššieho odborného vzdelávania po skončení odborného vzdelávania a prípravy v trvaní minimálne troch rokov ⁽¹⁾ alebo článku 1 písm. f) smernice Rady 92/51/EHS z 18. júna 1992 o druhom všeobecnom systéme uznávania odborného vzdelávania a prípravy, ktorý dopĺňa smernicu 89/48/EHS ⁽²⁾;
- (h) „koordinovaná oblasť“: požiadavky ustanovené v právnych systémoch členských štátov uplatniteľné na poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti alebo na služby informačnej spoločnosti, bez ohľadu na to, či sú všeobecnej povahy alebo či sú pre ne špeciálne navrhnuté.
- (i) Koordinovaná oblasť sa týka požiadaviek, ktoré musí poskytovateľ služieb spĺňať pokiaľ ide o:
- začatie činnosti súvisiacej so službou informačnej spoločnosti, ako napríklad požiadavky týkajúce sa kvalifikácie, udeľovania oprávnení alebo oznamovania,
 - vykonávanie činnosti služby informačnej spoločnosti, ako napríklad požiadavky týkajúce sa správania sa poskytovateľa služieb, požiadavky týkajúce sa kvality alebo obsahu služby, vrátane tých, ktoré sa uplatňujú na reklamu a zmluvy alebo požiadavky týkajúce sa zodpovednosti poskytovateľa služieb;
- (ii) Koordinovaná oblasť sa nevzťahuje na požiadavky ako napríklad:
- požiadavky, ktoré sa uplatňujú na tovar ako taký,
 - požiadavky, ktoré sa uplatňujú na dodávku tovaru,
 - požiadavky, ktoré sa uplatňujú na služby, ktoré sa neposkytujú elektronicky.

Článok 3

Vnútrotný trh

1. Každý členský štát zabezpečí, aby služby informačnej spoločnosti poskytované poskytovateľom služieb, ktorý má sídlo na jeho území, boli v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktoré sa uplatňujú v príslušnom členskom štáte a ktoré spadajú do koordinovanej oblasti.

2. Členské štáty nemôžu z dôvodov spadajúcich do koordinovanej oblasti obmedziť slobodu poskytovania služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu.

3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú na oblasti uvedené v prílohe.

4. Členské štáty môžu prijať opatrenia na výnimku z odseku 2 v súvislosti s určitou danou službou informačnej spoločnosti, ak sú splnené tieto podmienky:

(a) opatrenia sú:

(i) nevyhnutné pre jeden z týchto dôvodov:

- verejného záujmu, najmä z dôvodu prevencie, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, vrátane ochrany neplnoletých osôb a boja proti všetkým formám podnecovania nenávisťi z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb,

- ochrany zdravia obyvateľstva,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 209, 24.7.1992, s. 25. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 97/38/ES (Ú. v. ES L 184, 12.7.1997, s. 31).

- verejnej bezpečnosti, vrátane zabezpečenia bezpečnosti a obrany štátu,
 - ochrany spotrebiteľov, vrátane investorov;
- (ii) prijaté proti určitej službe informačnej spoločnosti, ktorá škodí cieľom uvedeným v bode (i) alebo, ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko poškodenia týchto cieľov;
- (iii) primerane týmto cieľom;
- (b) pred prijatím predmetných opatrení a bez dopadu na súdne konania, vrátane predbežných konaní a aktov vykonávaných v rámci vyšetrovania trestných činov, členský štát:
- požiadal členský štát uvedený v odseku 1, aby prijal opatrenia a tento takéto opatrenia neprijal, alebo boli neprimerané,
 - oznámi Komisii a členskému štátu uvedenému v odseku 1 svoj úmysel prijať také opatrenia.

5. Členské štáty môžu v naliehavom prípade prijať výnimku z podmienok ustanovených v odseku 4 písm. b). Ak ide o takýto prípad, opatrenia musia byť čo najskôr oznámené Komisii a členskému štátu uvedenému v odseku 1, s uvedením dôvodov, prečo členský štát považuje prípad za naliehavý.

6. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členského štátu pokračovať v príslušných opatreniach, Komisia preskúma zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom spoločenstva v čo najkratšom možnom čase; ak príde k záveru, že opatrenie je nezlučiteľné s právom spoločenstva, Komisia požiada príslušný členský štát, aby neprijal navrhované opatrenia alebo urýchlene ukončil príslušné opatrenia.

KAPITOLA II

ZÁSADY

Oddiel 1 Požiadavky týkajúce sa zriadenia a informácií

Článok 4

Zásada vylučujúca predchádzajúce oprávnenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby začatie a vykonávanie činnosti poskytovateľa služby informačnej spoločnosti nepodliehali predchádzajúcemu oprávneniu ani žiadnej inej požiadavke, ktorá má rovnaký účinok.

2. Odsek 1 platí bez toho, aby boli dohodnuté rámcové postupy udeľovania oprávnení, ktoré nie sú špecificky a výlučne zamerané na služby informačnej spoločnosti, alebo na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb ⁽¹⁾.

Článok 5

Všeobecné informácie, ktoré musia byť poskytnuté

1. Okrem ostatných požiadaviek na informácie, ktoré sú ustanovené v práve spoločenstva, musia členské štáty zabezpečiť, aby poskytovateľ služieb poskytol príjemcom služby a príslušným orgánom minimálne tieto informácie, ktoré musia byť ľahko, priamo a stále dostupné:

- (a) názov/meno poskytovateľa služieb;
- (b) zemepisnú adresu, na ktorej má poskytovateľ služieb sídlo;
- (c) podrobné informácie o poskytovateľovi služieb, vrátane adresy jeho elektronickej pošty, ktorá mu umožní, aby bolo možné sa s ním rýchlo spojiť a aby s ním bolo možné komunikovať priamo a efektívne;
- (d) ak je poskytovateľ služby zaregistrovaný v obchodnom alebo podobnom verejnom registri, obchodný register, v ktorom je poskytovateľ služby zaregistrovaný a jeho registračné číslo alebo rovnocenný prostriedok identifikácie v tomto registri;
- (e) ak táto činnosť podlieha rámcovému postupu udeľovania oprávnení, podrobné informácie o príslušnom dozornom orgáne;
- (f) čo sa týka regulovaných profesií:
 - každú profesijnú alebo podobnú inštitúciu, u ktorej je poskytovateľ služieb zaregistrovaný,
 - akademický titul a členský štát, v ktorom ho získal,
 - odkaz na uplatniteľné predpisy týkajúce sa danej profesie v členskom štáte, v ktorom má sídlo a spôsob prístupu k nim;
- (g) ak poskytovateľ služieb vykonáva činnosť, ktorá podlieha DPH, identifikačné číslo uvedené v článku 22 odst. 1 Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1997 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný vymeriavací základ ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 117, 7.5.1997, s. 15.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 1999/85/ES (Ú. v. ES L 277, 28.10.1999, s. 34).

2. Okrem ostatných požiadaviek na informácie, ktoré sú ustanovené v práve spoločenstva, musia členské štáty minimálne zabezpečiť, aby v prípade, ak sa služby informačnej spoločnosti odvolávajú na ceny, aby tieto boli jasne a jednoznačne uvedené a najmä musí byť jasné či je v nich zahrnutá daň a dopravné náklady.

Oddiel 2 Komerčná komunikácia

Článok 6

Informácie, ktoré musia byť poskytnuté

Okrem ostatných požiadaviek na informácie, ktoré sú ustanovené v práve spoločenstva, musia členské štáty zabezpečiť, aby komerčná komunikácia, ktoré tvorí súčasť alebo predstavuje službu informačnej spoločnosti spĺňala minimálne tieto podmienky:

- (a) komerčná komunikácia musí byť jasne identifikovateľná ako taká;
- (b) fyzická alebo právnická osoba, v mene ktorej sa komerčná komunikácia uskutočňuje, musí byť jasne identifikovateľná;
- (c) propagačné ponuky, ako napríklad zľavy, odmeny a darčeky, ak sú povolené v členskom štáte, v ktorom má poskytovateľ služby sídlo, musia byť ako také jasne identifikovateľné a podmienky, ktoré musia byť splnené na ich získanie musia byť ľahko prístupné a musia byť prezentované jasne a jednoznačne;
- (d) propagačné súťaže a hry, ak sú povolené v členskom štáte, v ktorom má poskytovateľ služby sídlo, musia byť jasne ako také identifikovateľné a podmienky pre účasť v nich musia byť ľahko prístupné a musia byť prezentované jasne a jednoznačne.

Článok 7

Nevyžiadané komerčné oznámenie

1. Okrem ostatných požiadaviek, ktoré sú ustanovené v práve spoločenstva, musia členské štáty, ktoré povolia nevyžiadané komerčné oznámenia elektronickou poštou, zabezpečiť, aby takéto komerčné oznámenie zaslané poskytovateľom služby, ktorý má sídlo na ich území, bolo jasne a jednoznačne identifikovateľné ako také okamžite po jeho obdržaní príjemcom.

2. Bez toho, aby bola dotknutá smernica 97/7/ES a smernica 97/66/ES, musia členské štáty prijať opatrenia, ktoré zabezpečia, aby poskytovatelia služieb zasielajúci nevyžiadané komerčné oznámenia elektronickou poštou pravidelne pozerali a rešpektovali obsah registrov, v ktorých sa môžu zaregistrovať fyzické osoby, ktoré si neželajú dostávať takéto komerčné oznámenia.

Článok 8

Regulované profesie

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo povolené používanie komerčnej komunikácie, ktorá tvorí súčasť alebo predstavuje službu informačnej spoločnosti, ktorá je poskytovaná členom regulovanej profesie pod podmienkou, že bude v súlade s pravidlami príslušnej profesie, ktoré sa týkajú najmä nezávislosti, dôstojnosti a cti danej profesie, profesionálneho tajomstva a slušnosti voči klientom a ostatným členom danej profesie.

2. Bez toho, aby bola dotknutá samospráva profesijných inštitúcií a združení, musia členské štáty a Komisia nabádať profesijné združenia a inštitúcie, aby ustanovili spravovacie poriadky na úrovni spoločenstva s cieľom určiť druhy informácií, ktoré môžu byť poskytnuté na účely komerčnej komunikácie v súlade s pravidlami uvedenými v odseku 1.

3. Pri vypracovávaní návrhov podnetov spoločenstva, ktoré by mohli byť potrebné pre zabezpečenie riadneho fungovania vnútorného trhu pokiaľ ide o informácie uvedené v odseku 2, Komisia musí náležite zohľadniť spravovacie poriadky uplatniteľné na úrovni spoločenstva a musí konať v úzkej spolupráci s príslušnými profesijnými združeniami a inštitúciami.

4. Táto smernica sa uplatňuje spolu so smernicami spoločenstva, ktoré sa týkajú prístupu k činnostiam regulovaných profesií a ich vykonávaniu.

Oddiel 3 Zmluvy uzatvorené elektronicky

Článok 9

Úprava zmlúv

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich právne systémy umožňovali uzatváranie zmlúv elektronicky. Členské štáty zabezpečia hlavne, aby právne požiadavky uplatniteľné na proces uzatvárania zmlúv nevytvárali prekážky pre využívanie elektronických zmlúv a ani nemali za následok, aby takéto zmluvy boli zbavené právnej účinnosti a platnosti len z toho dôvodu, že boli uzatvorené elektronickou cestou.

2. Členské štáty môžu ustanoviť, aby sa odsek 1 neuplatňoval na všetky alebo na určité zmluvy spadajúce do jednej z nasledujúcich kategórií:

- (a) zmluvy, ktoré vytvárajú alebo prevádzajú práva k nehnuteľnému majetku, s výnimkou nájomných práv;

- (b) zmluvy, ktoré si podľa práva vyžadujú účasť súdov, verejných orgánov alebo profesií výkonu verejných právomocí;
- (c) ručiteľské zmluvy a zmluvy o dodatočnom zabezpečení cennými papiermi, ktoré sú poskytnuté osobami konajúcimi za účelom, ktorý je mimo rámca ich obchodu, podnikania alebo povolania;
- (d) zmluvy, ktoré sa riadia rodinným právom alebo dedičským právom.

3. Členské štáty musia oznámiť Komisii kategórie uvedené v odseku 2, na ktoré neuplatnia odsek 1. Členské štáty musia Komisii predkladať každých päť rokov správu o uplatňovaní odseku 2, v ktorej vysvetlia dôvody, prečo považujú za nevyhnutné ponechať kategóriu uvedenú v odseku 2 písm. b), na ktorú neuplatňujú odsek 1.

Článok 10

Informácie, ktoré musia byť poskytnuté

1. Okrem ostatných požiadaviek na informácie, ktoré sú ustanovené v práve spoločenstva, musia členské štáty zabezpečiť, s výnimkou prípadov, ak je medzi zmluvnými stranami, ktoré nie sú spotrebiteľmi, dohodnuté inak, aby poskytovateľ služby uvádzal minimálne nasledujúce informácie jasne, zrozumiteľne a jednoznačne a pred zadaním objednávky príjemcom služby:

- (a) jednotlivé technické opatrenia, ktoré je potrebné vykonať pri uzatváraní zmluvy;
- (b) či uzatvorená zmluva bude uložená u poskytovateľa služby a či bude v prípade potreby k dispozícii;
- (c) technické prostriedky na zistenie a opravu vstupných chýb pred zadaním objednávky;
- (d) jazyky ponúkané pre uzatvorenie zmluvy.

2. Členské štáty musia zabezpečiť, s výnimkou prípadov, ak je medzi zmluvnými stranami, ktoré nie sú spotrebiteľmi, dohodnuté inak, aby poskytovateľ služieb uvádzal všetky spravovacie poriadky, ku ktorým sa zaviazal, že ich bude dodržiavať, a informácie o tom, ako je možné si tieto spravovacie poriadky pozrieť elektronicky.

3. Zmluvné lehoty a všeobecné podmienky musia byť príjemcovi prístupné takým spôsobom, aby si ich mohol uložiť a reprodukovať.

4. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú na zmluvy uzatvorené výlučne výmenou elektronickej pošty alebo rovnocenným spôsobom individuálnej komunikácie.

Článok 11

Zadanie objednávky

1. Členské štáty musia zabezpečiť, s výnimkou prípadov, ak je medzi zmluvnými stranami, ktoré nie sú spotrebiteľmi, dohodnuté inak, aby sa v prípadoch, kedy príjemca služby zadáva svoju objednávku prostredníctvom technologických prostriedkov, uplatňovali tieto zásady:

- poskytovateľ služby musí potvrdiť príjem príjemcovej objednávky bez zbytočného odkladu a elektronicky,
- objednávka a potvrdenie príjmu sú považované za obdržané, ak zúčastnené strany, ktorým sú adresované, k nim majú prístup.

2. Členské štáty musia zabezpečiť, s výnimkou prípadov, ak je medzi zmluvnými stranami, ktoré nie sú spotrebiteľmi, dohodnuté inak, aby poskytovateľ služby sprístupnil príjemcovi služby vhodné, efektívne a prístupné technické prostriedky, ktoré by mu pred zadaním objednávky umožnili zistiť a opraviť vstupné chyby.

3. Prvá odrážka odseku 1 a odsek 2 sa neuplatnia na zmluvy uzatvorené výlučne výmenou elektronickej pošty alebo rovnocenným spôsobom individuálnej komunikácie.

Oddiel 4 Zodpovednosť sprostredkovateľov poskytovateľov služieb

Článok 12

„Mere conduit“ („Púhy kanál“)

1. Ak poskytovaná služba informačnej spoločnosti pozostáva z prenosu informácií, ktoré sú poskytované príjemcom tejto služby, prostredníctvom komunikačnej siete alebo z poskytnutia prístupu do komunikačnej siete, musia členské štáty zabezpečiť, aby poskytovateľ služby nebol zodpovedný za prenášané informácie za podmienky, že poskytovateľ:

- (a) neinicuje prenos (nedal podnet na začatie prenosu);
- (b) nevyberá príjemcu prenosu; a
- (c) nevyberá ani neupravuje informácie, ktoré sú prenášané.

2. Akty prenosu a poskytnutia prístupu, ktoré sú uvedené v odseku 1, zahŕňajú automatické, dočasné a prechodné uloženie prenášaných informácií, pokiaľ k nemu dochádza výlučne za účelom vykonania prenosu v komunikačnej sieti a za predpokladu, že sa informácie neukladajú po dobu dlhšiu, ako je primerane nutné na prenos.

3. Tento článok nemá vplyv na možnosť, aby súd alebo správny orgán požiadal poskytovateľa služieb, v súlade s právnymi systémami členských štátov, aby ukončil alebo predchádzal porušovaniu predpisov.

Článok 13

„Caching“ (Ukladanie informácií v pamäti)

1. Ak sa poskytuje služba informačnej spoločnosti, ktorá pozostáva z prenosu informácií, ktoré sú poskytované príjemcom tejto služby, prostredníctvom komunikačnej siete, musia členské štáty zabezpečiť, aby poskytovateľ služby nebol zodpovedný za automatické, dočasné a prechodné uloženie týchto informácií, ktoré je urobené výlučne za účelom zefektívnenia ďalšieho prenosu informácií k ďalším príjemcom služby na ich žiadosť, za podmienky, že:

- (a) poskytovateľ neupravuje informácie;
- (b) poskytovateľ dodržiava podmienky prístupu k informáciám;
- (c) poskytovateľ dodržiava pravidlá ohľadom aktualizácie informácií, ktoré sú špecifikované spôsobom všeobecne uznávaným a používaným v tomto odvetví;
- (d) poskytovateľ nezasahuje do zákonom povoleného používania technológie, ktorá je všeobecne uznávaná v tomto odvetví, s cieľom získať údaje o používaní informácií; a
- (e) poskytovateľ koná promptne, aby odstránil alebo zamedzil prístup k informáciám, ktoré uložil, potom ako sa dozvie skutočnosť, že informácie boli na pôvodnom zdroji prenosu odstránené zo siete, alebo k nim bol zamedzený prístup, alebo že súd alebo správny orgán nariadili ich odstránenie alebo zamedzenie prístupu k nim.

2. Tento článok nemá vplyv na možnosť súdu alebo správneho orgánu požiadať poskytovateľa služieb, v súlade s právnymi systémami členských štátov, aby ukončil alebo predchádzal porušovaniu predpisov.

Článok 14

Uloženie informácií na hosťiteľskom počítači

1. Ak sa poskytuje služba informačnej spoločnosti, ktorá pozostáva z uloženia informácií, ktoré sú poskytované príjemcom tejto služby, musia členské štáty zabezpečiť, aby poskytovateľ služby nebol zodpovedný za informácie uložené na žiadosť príjemcu služby, pod podmienkou, že:

- (a) poskytovateľ nič nevie o nezákonnej činnosti alebo informáciách a čo sa týka nárokov na náhradu škody, nie je si vedomý skutočností alebo okolností, z ktorých by bolo zrejmé, že ide

o nezákonnú činnosť alebo informácie; alebo

- (b) poskytovateľ, po zistení alebo uvedení si týchto skutočností, koná promptne, aby odstránil alebo znemožnil prístup k informáciám.

2. Odsek 1 sa neuplatní, ak príjemca služby koná na základe právomoci od poskytovateľa alebo pod jeho vedením.

3. Tento článok nemá vplyv na možnosť súdu alebo správneho orgánu požiadať poskytovateľa služieb, v súlade s právnymi systémami členských štátov, aby ukončil alebo predchádzal porušovaniu predpisov, a nemá vplyv ani na možnosť členských štátov, aby začali konanie, ktoré by nariadilo odstránenie alebo znemožnenie prístupu k informáciám.

Článok 15

Žiadna všeobecná povinnosť monitorovať

1. Členské štáty neuložia poskytovateľom všeobecnú povinnosť pri poskytovaní služieb, na ktoré sa vzťahujú články 12, 13 a 14, aby monitorovali informácie, ktoré prenášajú alebo ktoré uložili, ani všeobecnú povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú činnosť.

2. Členské štáty môžu ustanoviť povinnosť, aby poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti informovali príslušné verejné orgány o údajných vykonávaných nezákonných činnostiach alebo o údajných nezákonných poskytovaných informáciách, alebo povinnosť oznamovať príslušným orgánom na ich žiadosť informácie, ktoré by im umožnili identifikáciu príjemcov ich služieb, s ktorými uzatvorili dohody o uložení informácií.

KAPITOLA III

VYKONANIE

Článok 16

Spravovacie poriadky

1. Členské štáty a Komisia musia podporovať:

- (a) vypracovanie spravovacích poriadkov na úrovni spoločenstva obchodnými, profesijnými a spotrebiteľskými združeniami alebo organizáciami, ktoré majú byť určené na to, aby prispeli k riadnemu vykonávaniu článkov 5 až 15;
- (b) dobrovoľné zasielanie návrhov spravovacích poriadkov na národnej úrovni alebo na úrovni spoločenstva Komisií;
- (c) dostupnosť týchto spravovacích poriadkov v jazykoch spoločenstva elektronickou cestou;

- (d) aby obchodné, profesijné a spotrebiteľské združenia a organizácie oznamovali členským štátom a Komisii svoje hodnotenie uplatňovania svojich spravovacích poriadkov a ich dopad na prax, obyčaje a zvyklosti vzťahujúce sa na elektronický obchod;
- (e) vypracovávanie spravovacích poriadkov ohľadom ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti.

2. Členské štáty a Komisia musia podporovať zainteresovanosť združení alebo organizácií zastupujúcich spotrebiteľov pri navrhovaní a vykonávaní spravovacích poriadkov, ktoré majú vplyv na ich záujmy a ktoré sú vypracované v súlade s odsekom 1 písm. a). Kde je to vhodné, zohľadniť aj zvláštne potreby zrakovo postihnutých, o ktorých je nutné poradiť sa so združeniami, ktoré ich zastupujú.

Článok 17

Mimosúdne riešenie sporov

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby v prípade nezhody medzi poskytovateľom služby informačnej spoločnosti a príjemcom služby ich vnútroštátne právne predpisy nebránili využitiu rámcov mimosúdneho riešenia sporov, ktoré sú k dispozícii podľa vnútroštátneho práva, vrátane vhodných elektronických spôsobov.
2. Členské štáty nabádajú orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie najmä spotrebiteľských sporov, aby pôsobili takým spôsobom, ktorý poskytuje primerané procesné záruky pre zúčastnené strany.
3. Členské štáty musia nabádať orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie sporov, aby informovali Komisiu o významných rozhodnutiach, ktoré prijímú ohľadne služieb informačnej spoločnosti a aby zasielali všetky ďalšie informácie o praxi, zvyklostiach a obyčajach vzťahujúcich sa na elektronický obchod.

Článok 18

Súdne konania

1. Členské štáty musia zabezpečiť, aby súdne konania, ktoré sú k dispozícii podľa vnútroštátneho práva ohľadom činností služieb informačnej spoločnosti, umožňovali rýchle prijímanie opatrení, vrátane dočasných opatrení, určených na ukončenie akéhokoľvek údajného porušovania predpisov a na predchádzanie ďalšiemu poškodzovaniu príslušných záujmov.

2. Príloha smernice 98/27/ES sa dopĺňa takto:

„11. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých aspektoch služieb informačnej

spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. L 178, 17.7.2000, s. 1).“

Článok 19

Spolupráca

1. Členské štáty musia mať primerané prostriedky dohľadu a vyšetrovania potrebné na efektívne vykonanie tejto smernice a musia zabezpečiť, aby im poskytovatelia služieb poskytovali požadované informácie.

2. Členské štáty musia spolupracovať s ostatnými členskými štátmi; za týmto účelom musia určiť jeden alebo niekoľko kontaktných bodov, podrobné údaje o ktorých musia oznámiť ostatným členským štátom a Komisii.

3. Členské štáty musia podľa možnosti čo najskôr a v súlade so svojim vnútroštátnym právom poskytovať pomoc a informácie, o ktoré žiadajú ostatné členské štáty alebo Komisia, vrátane prostredníctvom vhodného elektronického spôsobu.

4. Členské štáty musia ustanoviť kontaktné body, ktoré musia byť prístupné minimálne elektronickým spôsobom a z ktorých môžu príjemcovia a poskytovatelia služieb:

- (a) získať všeobecné informácie o zmluvných právach a povinnostiach, ako aj o mechanizmoch podávania sťažností a náhrad škôd, ktoré sú k dispozícii v prípade sporu, vrátane praktických aspektov využívania týchto mechanizmov;
- (b) získať podrobné informácie o inštitúciách, združeníach alebo organizáciách, od ktorých môžu získať ďalšie informácie alebo praktickú pomoc.

5. Členské štáty musia podporovať, aby boli Komisii oznamované všetky významné správne a súdne rozhodnutia prijaté na ich území ohľadom sporov týkajúcich sa služieb informačnej spoločnosti a praxe, zvyklostí a obyčajov vzťahujúcich sa na elektronický obchod. Komisia tieto rozhodnutia oznámi ostatným členským štátom.

Článok 20

Sankcie

Členské štáty ustanovia sankcie, ktoré sa budú uplatňovať na porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich dodržiavania. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 21

OPĀTOVNÉ PRESKÚMANIE

1. Do 17. júla 2003 predloží Komisia Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice a potom bude takúto správu predkladať každé dva roky, v prípade potreby k tejto správe priloží návrhy na jej prispôsobenie právnemu, technickému a ekonomickému rozvoju v oblasti služieb informačnej spoločnosti, najmä s ohľadom na prevenciu kriminality, ochranu neplnoletých osôb, ochranu spotrebiteľov a riadneho fungovania vnútorného trhu.

2. Pri skúmaní potreby úpravy tejto smernice musí správa analyzovať najmä potrebu návrhov týkajúcich sa zodpovednosti poskytovateľov hyperliniek a služieb prenájmu elektronických nástrojov, postupov „všimni si a zapíš“ a určenie zodpovednosti po zapísaní obsahu. Správa musí taktiež analyzovať potrebu dodatočných podmienok pre výnimky zo zodpovednosti, ktoré sú ustanovené v článkoch 12 a 13, v zmysle technického rozvoja a možnosti uplatňovania zásad vnútorného trhu na nevyžiadajú obchodnú komunikáciu elektronickou poštou.

Článok 22

Transpozícia

1. Členské štáty do 17. januára 2002 uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.
2. Ak členské štáty prijímú opatrenia uvedené v odseku 1, tieto musia obsahovať odkaz na túto smernicu alebo majú byť takýmto odkazom doplnené pri príležitosti ich oficiálneho uverejnenia. Spôsoby uvádzania takýchto odkazov ustanovia členské štáty.

Článok 23

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Článok 24

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 8. júna 2000

za Európsky parlament

predsedkyňa

N. FONTAINE

za Radu

predseda

G. d'OLIVEIRA MARTINS

PRÍLOHA

VÝNIMKY Z ČLÁNKU 3

Ako je ustanovené v článku 3 odst. 3, články 3 odst. 1 a 2 sa neuplatňujú na:

- autorské práva, podobné práva, práva uvedené v smernici 87/54/EHS ⁽¹⁾ a v smernici 96/9/ES ⁽²⁾ a rovnako ani na práva priemyselného vlastníctva,
- emisie elektronických peňazí inštitúciami, na ktoré členské štáty uplatnili jednu z derogácií ustanovených v článku 8 odst. 1 smernice 2000/46/ES ⁽³⁾,
- článok 44 odst. 2 smernice 85/611/EHS ⁽⁴⁾,
- článok 30 a hlava IV smernice 92/49/EHS ⁽⁵⁾, hlava IV smernice 92/96/EHS ⁽⁶⁾, články 7 a 8 smernice 88/357/EHS ⁽⁷⁾ a článok 4 smernice 90/619/EHS ⁽⁸⁾,
- slobodu zmluvných strán zvoliť si právo uplatniteľné na ich zmluvu,
- zmluvné záväzky týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv,
- formálnu platnosť zmlúv, ktoré vytvárajú alebo prevádzajú práva k nehnuteľnému majetku, ak takéto zmluvy podliehajú povinným oficiálnym požiadavkám práva členského štátu, kde sa nehnuteľný majetok nachádza,
- prípustnosť nevyžiadanej obchodnej komunikácie prostredníctvom elektronickej pošty.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 24, 27.1.1987, s. 36.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 77, 27.3.1996, s. 20.

⁽³⁾ Zatiaľ neuverejnená v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 375, 31.12.1985, s. 3. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 95/26/ES (Ú. v. ES L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 95/26/ES.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 360, 9.12.1992, s. 2. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 95/26/ES.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 172, 4.7.1988, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/49/ES.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 330, 29.11.1990, s. 50. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 92/96/ES.